

[Socialministeren]

Sandheden er jo den, at da vi fik sygedagpengereformen i begyndelsen af 1970'erne, indførte man dette dagpengebidrag i stedet for det beløb, lønmodtagerne selv dengang betalte til deres sygedagpengeordning. I den fordeling, der lå i dagpengereformen, med udfaldsdækning fra tre områder: arbejdsgiver, arbejdstager og det offentlige, blev arbejdstagerens bidrag erstattet af denne ene procent, så det har en naturlig baggrund. Når man så kører videre op til i dag, må man sige, at når det skal være et dagpengebidrag, er det logisk, at dette dagpengebidrag skal omfatte de faktiske udgifter. Derfor synes jeg, der er sund fornuft i forslaget om at sige, at der skal være faktisk dækning.

Hr. Lykketoft, fru Lone Dybkjær og andre har været inde på spørgsmålet om bemyndigelsesparagraffen, og hertil vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er nogen særlig god idé, at der skal gives vide bemyndigelser. Men her er – som også hr. Fogh Rasmussen var inde på – tale om en så snæver bemyndigelse, som der overhovedet kan være tale om, for det står klart i lovforslaget, at dagpengebidraget skal fastsættes således, at det dækker de faktiske udgifter, der er til sygedagpengeordningen. Der er ikke nogen mulighed for at ændre på skattepolitikken – og det er det, der skulle være det farlige – via dette forslag.

Dette er simpelt hen fastlagt ud fra princippet om at gøre tingene så enkle som muligt, for alternativet er jo, at det bidrag, som den til enhver tid siddende socialminister skal regne sig frem til, er det, som ellers skulle forelægges folketinget hvert år.

Men nu vel, det har været et forsøg på at gøre det på en praktisk måde, og det kan man naturligvis altid diskutere videre i udvalget.

Hr. Lykketoft sagde videre, at man naturligvis ikke ville støtte dette forslag, medmindre man havde en afgørende indflydelse på finanspolitikken. Når jeg stadig væk skal holde fast i den målsætning, jeg startede med – at vi ikke skal genoplive debatten fra i går – vil jeg kun sige: det bliver der jo rig lejlighed til at diskutere i de kommende uger.

Jeg noterer med tilfredshed, at hr. Lykketoft ikke på socialdemokratiets vegne afviser at drøfte videre, hvilke muligheder der er for at gennemføre budgetforbedringer på en fornuftig måde. Men jeg skal ikke undlade at sige, at alternativet til en sådan forhøjelse af

dagpengebidraget ville være nogle hårde ændringer i selve det sociale system. Dette er – i god overensstemmelse med den dagsorden, der blev vedtaget i går – et forsøg på at skaffe de nødvendige budgetforbedringer på en sådan måde, at det – og det er for mig det afgørende – ikke bryder dybt ind i vor socialpolitik i almindelighed. Det har jeg forstået på debatten gennem det seneste er et princip, som socialdemokratiet også hylder.

Jeg går ud fra, at fru Lone Dybkjær vil have forståelse for, at jeg ikke går ind i debatten om et forslag, vi først skal behandle på tirsdag. Jeg synes, vi skal gemme krudtet til på tirsdag, og derfor skal jeg indskrænke mig til at sige tak endnu en gang for den støtte, der på dette tidspunkt er givet til det lovforslag, vi har til behandling, og håbe på, at vi får et godt og fornuftigt udvalgsarbejde.

Lykketoft (S):

Jeg skal ikke starte en lang anden runde. Jeg vil bare sige til socialministerens allersidste bemærkninger, at efter mit bedste skøn er alternativet til vedtagelse af dette forslag ikke – med det folketing, der er valgt for nærværende – at man kan lave yderligere nedskæringer i de sociale ydelser. Jeg synes, debatten i går viste, at det alternativ eksisterer ikke, heldigvis.

Alternativet er, at hvis regeringen ikke vil tale med socialdemokratiet om en fornuftig finanspolitik, så får regeringen ikke en fornuftig finanspolitik, så får regeringen ikke de budgetforbedringer, regeringen gerne vil have. Det synes jeg også er bekræftet af de udtalelser, fru Tove Niemann kom med for fremskridtspartiet her i debatten. Det fremgik også af fremskridtspartiets ordførerindlæg under behandlingen af udskrivningsloven. Det er sådan, landet ligger, så lad os nu holde de klare alternativer op for hinanden, sådan som de ser ud i dette folketing.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil udtrykke det på en anden måde, end hr. Lykketoft gør det, nemlig ved at sige, at dette forslag netop er udtryk for, at regeringen ikke har ønsker om forringelse af det sociale system, sådan som socialdemokratiet har søgt at give indtryk af gennem debatten på det seneste; det er en væsentlig baggrund for dette forslag.